17/03/2021

Περί αιολικών πάρκων…

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Του Σεβ. Μητροπολίτη Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου

Αναστάτωση φαίνεται πως έχει προκύψει στην Εύβοια, με την αναγγελία μιας επενδύσεως, που χαρακτηρίζεται για το μέγεθός της «μαμούθ»!, εντάσσεται στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αφορά στην δημιουργία και άλλων νέων οκτώ αιολικών πάρκων στο Νησί, με υποσχέσεις κάποιων θέσεων εργασίας κ.λπ.

Από τις υπάρχουσες μέχρι σήμερα αντιδράσεις φαίνεται ότι δεν ζητήθηκε καν η γνώμη των οικείων τοπικών Συμβουλίων και πως δεν υπάρχει «ευήκοον ους» για να ακούσει και να συζητήσει τους προβληματισμούς, τις αντιρρήσεις και τέλος πάντων να πείσει για την ωφελιμότητα μιας τέτοιας δράσεως.

Αρκετά μάλιστα Συμβούλια δηλώνουν δημόσια την αντίθεσή τους και εξήγγειλαν ήδη αγώνες και κινητοποιήσεις, με σκοπό την ματαίωση εφαρμογής του σχεδιασμού.

Θυμάμαι πως το 2004 είχε υποβληθεί στην Ιερά μας Μητρόπολη μια σχετική πρόταση, για τοποθέτηση ανεμογεννητριών στην περιοχή του δάσους-ιδιοκτησίας της Ιεράς Μονής Μακρυμάλλη Ψαχνών και το Μητροπολιτικό Συμβούλιο, αφού δέχθηκε σε ακρόαση τους ενδιαφερομένους επενδυτές, εξέφρασε τις σοβαρές επιφυλάξεις του και δεν προχώρησε στην υλοποίηση του αιτήματος, επειδή έλαβε υπ’ όψει του τις επιπτώσεις που θα είχε η τοποθέτηση ανεμογεννητριών στο περιβάλλον, την βούληση των κατοίκων και του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου, η οποία, σύμφωνα με πληροφορίες, ήταν αρνητική. Και θεωρώ ευλόγως.

Κοιτάζω στο λεξικό, να δω ακριβώς τι σημαίνει πάρκο.

Πάρκο ουδέτερο

1. χώρος που έχει διαμορφωθεί με κήπους και δέντρα και τον επισκέπτονται άνθρωποι για ψυχαγωγικούς ή ερευνητικούς σκοπούς.
2. κατασκευή με ειδική περίφραξη, μέσα στην οποία κοιμούνται ή κινούνται περιορισμένα και με ασφάλεια πολύ μικρά παιδιά.

Αλήθεια, τέτοιο πράγμα είναι το αιολικό πάρκο; Όχι βέβαια, αλλά είναι ένα διαφορετικό «δάσος», αποτελούμενο από σιδερένια θεόρατα και τελείως άκομψα από πλευράς αισθητικής δένδρα, τα οποία ασχημίζουν και επιβαρύνουν το περιβάλλον και ακυρώνουν αν δεν γελοιοποιούν κιόλας αυτό που χαρακτηρίζουμε «πράσινη ανάπτυξη» και «πράσινη ενέργεια»!

Ανοίγουν, όντως, «τον ασκό του αιόλου» ο οποίος, κατά την μυθολογία, ήταν ο ταμίας των ανέμων, τους οποίους ο Αίολος απελευθέρωνε με προσταγή του Δία. Ο Οδυσσέας με τους συντρόφους του πήγε στην Αιολία, όπου ο Αίολος τους φιλοξένησε ένα μήνα. Όταν ζήτησε τη βοήθεια του Αιόλου για να αναχωρήσει, αυτός έκλεισε όλους τους ανέμους σε ένα ασκί και άφησε μόνο τον ούριο Ζέφυρο να πνέει ευνοϊκά γι’ αυτούς. Με τη βοήθεια του Ζέφυρου ο Οδυσσέας και οι σύντροφοί του έφτασαν πολύ κοντά στην Ιθάκη. Αλλά κάποια στιγμή που ο Οδυσσέας αποκοιμήθηκε, οι σύντροφοί του άνοιξαν το ασκί, νομίζοντας ότι έχει χρυσάφι, και άφησαν ελεύθερους όλους τους ανέμους. Ξέσπασε θύελλα η οποία έστειλε τον Οδυσσέα πίσω στο νησί του Αιόλου, ο οποίος όμως δεν δέχτηκε να τον βοηθήσει και πάλι, τιμωρώντας τον για την ασέβεια των συντρόφων του.

Ακουέτωσαν τον τόσο διδακτικό μύθο και οι εκάστοτε χρυσοθήρες και όσοι

αδίστακτοι κυνηγοί του κέρδους…

Και βέβαια μπορεί το κάποτε καταπράσινο νησί μας σήμερα να έχει πολλές περιοχές καμένες από τις πολλές πυρκαγιές που συνέβησαν τα τελευταία χρόνια, αλλά τί; θα κάνουμε αναδάσωση, φυτεύοντας αυτή τη φορά σιδερένια δένδρα; Είναι ωραίο το θέαμα από ήδη υπάρχοντα στην Νότιο κυρίως Εύβοια σιδερένια πάρκα; Και δεν σκεπτόμαστε ότι είναι δυνατόν κάποιοι επιρρεπείς σε συνωμοσιολογίες να συνδυάσουν τις καταστροφικές πυρκαγιές με τούτη την εξέλιξη; Αλλά υπάρχουν και κάποια άλλα ερωτήματα. Ποία είναι η ωφέλεια των κατοίκων της περιοχής; Λύθηκαν ζητήματα ανεργίας, πληρώνουν λιγότερο στους λογαριασμούς του ρεύματος; Ποιες οι επιπτώσεις στο περιβάλλον; Τι μέλλον έχουν αυτές οι εγκαταστάσεις και τι θα γίνουν όταν τυχόν παύσει η χρησιμότητά τους;

Είναι πικρό το παράπονο που έχουν οι άνθρωποι, όταν η κάθε εξουσία δεν έχει διάθεση να διαλεχθεί, να ακούσει, να συζητήσει, να εισακούσει ? να πείσει τους υπηκόους της, που εκφράζονται μέσα από δημοκρατικά εκλεγμένα σώματα και είναι θλιβερό να αισθάνεσαι ότι, διαχρονικά, ένα τέτοιο Νησί, με τέτοια προίκα φυσικού κάλλους και ομορφιάς, δεν το προσέχουν όσο θα έπρεπε, αλλά το θυμώνται σε κάτι τέτοιες περιπτώσεις ή σε κάποιες παρόμοιες άλλες (π.χ. τόπο για την διαχείριση των σκουπιδιών της Αθήνας, το στήσιμο και την λειτουργία αποτεφρωτηρίου κ.λπ).

Θα χαρώ πολύ να διαψευσθούμε και να προκύψει, έστω και εκ των υστέρων, γόνιμος διάλογος. Δηλώνω, ωστόσο, ότι αυτονοήτως θα είμαι μαζί με το ποίμνιό μου και τους αγώνες του.